

Euronoviny

Euroškola Česká Lípa SOŠ s. r. o.

Držitel certifikátu DIN EN ISO 9001:2008
DIN ISO 29990:2010

listopad 2013

EDITORIAL

Milí čtenáři Euronovin,

máme za sebou dva krásné letní měsíce a věřím, že jste je strávili bezva aktivitami, koupáním, letním kinem, festivaly plnými muziky, grilovačkami s kamarády a cestováním. Statistiky uvádějí, že každý desátý Čech vycestuje v létě do Chorvatska, ale Euroškoláci - hoteláci - vyrazili vstříc jiným destinacím. O letošních prázdninách měli možnost získat pracovní zkušenosti v Bavorsku a Braniborsku, na severu Itálie a ve Španělsku. Zážitky z těchto aktivit vám zprostředkují texty Letní odborná stáž v Braniborsku a Na zkušenou? Jedině do Bad Griesbach!, článek zároveň díky příloženému receptu na výbornou hořčicovou polévku jistě potěší „kulinářské experimentátory“. Milovníci cestování si přijdou na své při čtení textů Španělsko-España-Spain 2013, Mrazivá Francie a deštivý Albion a Na skok v Evropském parlamentu ve Štrasburku.

V žádném čísle Euronovin nesmí chybět připomenutí některého z absolventů školy. V našem 15. vydání se seznámíte s extrovertním zpěvákem Pavlem Calltou, věřím, že vás jeho Storky pobaví. Protipólem Pavla je éterická, ale vnitřně velmi silná Tereza Vokáčová. Její text Veselé historky z vejšky se čte velmi hezky. Závan exotiky na nás dýchne z článku Axis of Amazing USA - Switzerland UAE, dozvíme se, jak se žije třem slečnám v zálouží a mezi alpskými štíty.

„Když chceš vidět duhu, musíš přestat děšt...“ Motto, které si určitě museli během tříletého studia opakovat více - či méněkrát naši dálkaři. Když se však dešť (= písemky, zkoušení, maturita) přehnal, dostavil se povznášející pocit. Usměvná vzpomínka v textu Takoví jsme byli my, dálkaři patří kantorům, kteří jim byli po celou dobu studia oporou. „Vyznání“, které naleznete na str. 3 je adresováno Ing. Blance Lukáškové, která se po 18 letech působení na Eurošcole rozhodla dát svému životu jiný směr. Její žáci jí děkují a my, kolegové, jí přejeme pevné zdraví a mnoho splněných cílů.

V roce 2012 oslavila naše škola 20. výročí založení, tuto slavnostní událost nám připomene text 20. narozeniny Euroškoly.

Od loňského školního roku jsme ve škole potkávali účastníky kurzů pro seniory, kteří se rozhodli, že své šedé buňky mozkové nenechají zlenivět, ale procvičí si je v kurzech Trénink paměti a Počítače a komunikace po internetu. Tato aktivita bude pokračovat i ve školním roce 2013/2014, kdy se zájmem o studium z řad seniorů otevře EURO-AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU. Všechny tyto šik dámy a šarmantní pánové necht' jsou nám vzorem.

Přeji nám všem úspěšný školní rok 2013/2014 a těším se na počtenou u 16. vydání Euronovin.

Petra Kašparová

Axis of Amazing USA - Switzerland - UAE

Pobyt v cizině je rozhodně ohromným přínosem a všem studentům bych kratší či delší pobyt v zahraničí „naordinovala“. Za nesmírnou škodu však považuji, že stále ztrácíme spoustu nadaných, šikovných a chytrých hlav. Kořeny mají sice stále tam, kde jsou Čechy krásné..., ale jejich DOMA je pro ně už stovky až tisíce kilometrů vzdálené od Prahy.

Po absoltoriu střední školy se před každým z vás otevírá mnoho cest. Důkazem toho, že není podmínkou strávit svůj život od maturity do eLDéeNky na jednom „fleku“, je Axis of Amazing USA - Switzerland UAE. Trio slečen, které sedávaly ve stejných lavicích jako vy, současní studenti školy, řešily určité podobné problémy, radovaly se z úspěchů, vzájemně se hecovaly: „Ty jdeš na nehty a neumíš cestovní ruch na Bali, no to seš teda frajerka,“ nakonec zvládly obojí, nehty i Bali a já na čtyři roky strávené s nimi velmi ráda vzpomínám.

Je skvělé, že dnešní doba a technologie s ní spojené umožňují být v kontaktu s přáteli nebo rodinnými příslušníky, kteří jsou na druhém konci světa a např. prostřednictvím skypu si s nimi můžete dát společnou kávu, tak jako jsme tu udělaly my:

Akdo že tvoří onu úžasnou osu?

Bc. Eva Šoltysová absolventka Euroškoly z roku 2007, obor Cestovní ruch. Nyní: USA, Orange County/Kalifornie, studentka.

Kristýna Gnipová absolventka Euroškoly z roku 2007, obor Mezinárodní obchod. Nyní: Švýcarsko, Davos, Franzl's RUEFRA F&B, Chef de Service (provozní restaurace).

Klára Urbanová - absolventka Euroškoly z roku 2007, Mezinárodní obchod. Nyní: SAE, Dubaj, Emirates Airlines, Flight attendant&Photographer (letuška a fotografka).

pokračování na str 2

20. narozeniny Euroškoly

První soukromá škola v České Lípě oslavila 8. prosince 2012 dvacet let své existence. Byla založena v září 1992 pod názvem Euroškola Česká Lípa, střední obchodně ekonomická škola. Své původní sídlo měla v Mariánské ulici a začínala dvouletým pomaturitním oborem Podnikové hospodářství. Od té doby se mnohé změnilo. Už 14 let sídlíme na Slovance v Železničářské ulici 2232.

A právě sem jsme pozvali absolventy školy, rodiče a přátele na oslavu spojenou se dnem otevřených

dveří. Hosté si mohli prohlédnout prezentaci studijních oborů školy Hotelnictví a cestovního ruchu, Informatiky a reklamy a Bezpečnostních služeb. A co že jsme připravili? Slavnostně prostřené tabule, vyslechli si povídání studentů o jejich pobytu v Evropském parlamentu, zhlédli výzbroj a výstroj, kterou používá Policie ČR. Prakticky si vyzkoušeli zdobené perníčků, kreativní vyřezávání ze zeleniny, míchání nápojů, ozdobné skládání ubrousků, střelbu na cíl z airsoftové pistole nebo si sestříhali vlastní video.

Ke „kulatým“ narozeninám patří i parádní dort, oslava 20. výročí vzniku naší školičky nebyla výjimkou a sladká tečka nechyběla. Navíc žáci hotelové školy připravili pro hosty bohatý raut a flambovali palačinky. Při odchodu obdržel každý z hostů malý dárek. Na viděnou za pět let se těší celý tým Euroškoly.

Redakce

Milá paní učitelko Lukášková,
tímto bych Vás chtěl pozdravit jménem celé naší třídy.
Vzpomínáme, jak jste se nás před rokem ujala
a úspěšně jsme společně prošli i do druhého ročníku.
Chtěli bychom Vám poděkovat za krásné prožití prvního
ročníku na Euroškole, v našich myšlenkách zůstanou
všechny dny, které jsme s Vámi strávili.
Jsme Vám vděční za exkurze a další aktivity,
které jste s námi podnikla. Určitě nebylo lehké
nás všechny uhlídat, zvládla jste to ale na
výbornou a za to Vás velmi obdivujeme.
Děkujeme za příjemně strávené chvíle. Rádi se
s Vámi zase někdy uvidíme.

Ondřej Spilka a třída P1A

paní učitelka

Ing. Blanka Lukášková

Euroškola Česká Lípa S.O.S s.r.o.

Česká Lípa

4 7 0 0 1 III

MŮJ SEN pracovat u Vězeňské služby SE MI SPLNIL

Na úvod bych chtěla srdečně pozdravit pedagogický sbor a také studenty Euroškoly. I já jsem kdysi bývala studentkou Euroškoly v České Lípě, kde jsem prožila příjemné čtyři roky středoškolského života a seznámila se s lidmi, kteří jsou dnes mými dobrými přáteli.

Státní maturitní zkoušku jsem úspěšně složila v roce 2011. Po střední škole jsem se rozhodla jít studovat, a to germanistiku na VŠ Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, neboť právě německý jazyk byl jeden z mých oblíbených předmětů. Studium jsem si zvolila v kombinované formě, tzn. dálkově, ale v polovině semestru jsem si uvědomila, že to není to, čím bych se chtěla celý život zabývat. Studium na VŠ jsem tedy ukončila a své schopnosti a dovednosti jsem se snažila uplatnit na pracovním trhu. Nebyl to žádný med, neboť na jednu pracovní pozici se hlásí nespočet uchazečů a absolventi středních škol to mají o to těžší, neboť nemají žádnou praxi. Svě o tom vím i já, neboť s větou „Bohužel, ale vy nemáte žádnou praxi“ jsem odcházela skoro z každého podniku. Mnohý z nás má nějakou představu, co by chtěl v životě dělat, čím by se chtěl živit. Mým snem bylo pracovat u Vězeňské služby nebo Policie ČR, a právě tento sen se mi splnil.

Na pozici účetní jsem byla u Vězeňské služby vybrána v rámci výběrového řízení ze skupinky několika lidí, kteří se o tuto práci ucházeli. Jednou z věcí, se kterou jsem se u přijímacího pohovoru setkala, bylo např. napsat dopis panu řediteli ve Wordu, že se ucházím o pracovní místo a jelikož se jedná o úřední záznam, tak jsem nesměla zapomenout na všechny náležitosti, které musí hlavičkový papír obsahovat. Také jsem měla za úkol vytvořit tabulky v Excelu a odpovědět na pár otázek z účetnictví. Dnes můžu s klidem říct, že to byla pro mě „brnkačka“, neboť na téměř všechny dotazy, které mi byly kladeny u přijímacího pohovoru, jsem byla připravená z Euroškoly. Jak jsem již zmínila, pracuji u Vězeňské služby jako účetní na mzdové účtárně odsouzených. Mám na starosti spisovou službu v rámci ekonomického oddělení, cizí pohledávky a výživné odsouzených. Před měsícem jsem také absolvovala třídní kurz v Praze k řešení finanční situace předlužených osob, díky kterému jsem získala Osvědčení o absolvování akreditovaného vzdělávacího programu. Nyní se hlásím na vysokou školu do Liberce, obor sociální práce, penitenciární péče, který je zaměřen právě na práci u Policie ČR a Vězeňské služby.

V budoucnu bych chtěla přejít do služebního poměru, ať už v rámci VS ČR nebo PČR. Na Euroškolu mám mnoho krásných vzpomínek a jsem vděčná za vše, co mi do života dala. Velké díky také mým rodičům, kteří mi umožnili na této škole studovat.

Honza, H1

Jana Kozáková

Na zkušenou? Jedině do Bad Griesbach!

Po ukončení základní školy jsem se rozhodl jít studovat obor Hotelnictví na Euroškolu. Už od prvního týdne jsem věděl, že se mi tu bude líbit. Můj dobrý dojem utvrdila paní učitelka, když mi nabídla odbornou praxi v Braniborsku. Tu jsem bez váhání přijal. Pak ale přišla s další možností odjet na pracovní stáž do pěťhvězdičkového hotelu Maximilian v Bavorsku. Neváhal jsem ani minutu. Chtěl jsem získat spoustu nových zkušeností, osvojit si němčinu a poznat provoz luxusního hotelu.

Moje první dojmy byly úžasné: všechno bylo luxusní a velké. Po našem ubytování a procházce jednotlivými částmi hotelu jsme se seznámili i s náplní naší práce. Na této stáži jsem prošel všechny posty - od mytí nádobí, přes přípravu jídel až po výdej. Stáž byla pro

zelenina změkne (pozor - nerozvařit!!!), tak vše rozmixujeme a přepasírujeme přes cedník nebo plátýnko. Přivedeme k varu. Přidáme smetanu a dochutíme hořčicí, pepřem a solí. Nakonec přidáme najemno nasekanou čerstvou majoránku. A zajímavá mňamka je hotova.

V posledním pracovním dni mého pobytu jsem dostal těžký úkol a to pracovat zcela sám celý den v oddělení příloh a polévek. Byl to pro mě zážitek, starat se o vše sám! Vše jsem naštěstí zvládl bez chyby. Dalším zážitkem byla příprava na golfový turnaj Kaiser Cup 2013, kde jsem viděl pana Franze Beckenbauera (poznámka pro mladší ročníky a nefanoušky fotbalu: Franz Beckenbauer je známý německý fotbalista, trenér a manažer, přezdíváný „Kaiser Franz“ kvůli svému skvělému hernímu stylu. Je dvojnásobný držitel Zlatého míče pro nejlepšího evropského fotbalistu z let 1972, 1976). Při přípravách na tuto velkolepou akci jsem spolupracoval se třemi českými šéfkuchaři, kteří zde byli na výpomoc. Všichni to byli reprezentanti našeho národního kuchařského týmu.

Do Bavorska jsem jel s obavou, jak zvládnou jazyk a práci. A myslím si, že vše dopadlo dobře a obstál jsem i v těžkých situacích. Nyní se nebojím už žádné práce. Po hotelu Maximilian**** a jeho zaměstnancích se mi bude stýskat, ale doufám, že se tam, díky Euroškole, ještě někdy dostanu.

mne velice přínosná. Naučil jsem se pracovat rychle, samostatně a zlepšil jsem se v němčině. Dále jsem se naučil připravovat maso, mořské plody a aranžovat talíře. Byl jsem také pověřen obsluhou bufetu, doplněním jídel, tříděním zásob, přípravou a obsluhou cateringu na golfových hřištích. Poznal jsem i spoustu netradičních receptů. Tady je jeden z nich:

HOŘČICOVÁ POLÉVKA pro 4 osoby:
0,5kg kořenové zeleniny, 1l kuřecího vývaru, kelímek jemné hořčice (méně pálivé), smetana, sůl, pepř, olivový olej a čerstvá majoránka.

Očištěnou kořenovou zeleninu nakrájíme na malé kostičky a orestujeme do zlatova. Zalijeme vývarem a krátce povaříme. Když

Po desítkách let opět ve školních lavicích

V rámci roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity jsme se na Euroškole v roce 2012 rozhodli uspořádat kurzy pro naše spoluobčany - seniory. Zájem usednout do školních lavic byl obrovský a velmi nás potěšil. Díky velkorysému podpoře města Česká Lípa, které částkou 30.000 Kč přispělo na vzdělávání seniorů z fondu Rady města a díky dobré spolupráci se Sociálními službami města Česká Lípa se nám podařilo kurzy realizovat.

Od 9. dubna 2013 usedlo do euroškoláckých lavic 43 zralých dam a mužů, kteří si zvolili kurz „Trénink paměti“ nebo „Počítače a komunikace po internetu“. Pod vedením zkušených lektorů se účastníci přesvědčili, že trénování paměti může být velmi zábavné a že existuje spousta osvědčených triků, jak šedé buňky mozkové rozhybat, aby je duševní svěžest, koncentrace ani sebevědomí neopouštěly. Naši klienti PC kurzů obohatili svou slovní zásobu o nové termíny a zjistili, že ikona nemusí být jen náboženský obraz ve východních církvích a tapeta neoznačuje jen papír či textilie k pokrývání stěn :). Také slova skype a skypovat v jejich slovníku zdomácněla a na závěr kurzu všichni účastníci souhlasili s tím, že počítač je jejich praktickým pomocníkem, dobrým a spolehlivým „sluhou“, který je bude spojovat nejen se světem nových médií, ale hlavně s jejich blízkými a přáteli.

Redakce

Terezka a její veselé historky z vejšky

Terezko, Euroškolu jste ukončila v roce 2011, kam směřovaly vaše další kroky?

Zpočátku jsem neměla v plánu na žádnou další školu jít, ale jak šel čas, čtvrták se přehoupl kos-

Kommilitonen - spolužáci na vysoké škole) o mnoho let starší než já. Jsou ve věku od 30 do 60 let. Zpočátku bylo těžké si zvyknout na kolektiv, člověk byl na střední škole každý den s vrstevníky a pak je na VŠ obklopen lidmi staršími, než je on sám a neví, co říkat, jak se chovat... Ale brzy se to změnilo, našla jsem si přátele.

Úplně na začátku jsme byly dvě třídy, A a B, já patřila do A, ale v té třídě jsem si rozuměla pouze s jedním vtipným spolužákem. Později jsme se spojili s B do jedné třídy vzhledem k tomu, že spousta lidí studium vzdala a odešla. Nyní je to super kolektiv a lidi z "béčka" zbožňuji :-)

Máte nějakou "veselou historku" ze školy?

Ajéje, těch je! Přímou z vyučování, to mám zážitek z hodin fonetiky a fonologie, kde jsme se učili správnou německou výslovnost, museli opakovat různé jazykolamy nebo jsme museli hrát scénky z pohádek. Někteří spolužáci se šíleně ksichtili a kroutili se. Pan profesor vždy tyto hodiny nazýval jako hodiny v psychiatrické léčebně.

Jinak je spousta zážitků mimo učení, například chodit v zimě na svařené víno mezi pauzami ve škole, asi si umíte představit, jak to pak vypadá (to bych neměla říkat, kazit vás :-D). Když se nám nepovede nějaká zkouška, všichni se naštveme a celá třída rozhlašuje, že končíme a kašleme na to. Také tam bylo několik hádek a zamilovaných situací, kdy se spolužáci rozhádali a vybijeli si vztek právě ve scénkách, kdy na sebe mohli i křičet. Že bychom studovali herectví? :-). Scházíme se dokonce i mimo školu, navštěvujeme se doma, pořádáme párty ...

Co je pro vás při studiu nejnáročnější?

Úplně první šok byl hned první den a první dvě hodiny přednášek. Myslela jsem, že mi praskne mozek, tolik informací najednou, co do vás hustí, a to pouze v němčině, bylo to šílené! Nejtěžší vidím asi to, že jsem ze třídy nejmladší a mám nejmíň zkušeností. Spolužáci jsou například učitelé němčiny, co si potřebují dodělat vzdělání. Další jsou napůl Němci, mají příbuzenstvo v Německu, žili v Německu, jejich manželé a ženy jsou Němci, pracují s Němci ... O to všechno jsem za nimi pozadu. Za nejtěžší předměty považuji morfologii, syntax (podobné učení

jako v češtině, když rozebíráte větu, rody a podobně, ale o mnoho hlouběji) nebo gramatické hodiny s takovou gramatikou, kterou nepoužívají ani Němci v normálním životě. Jsou to taková naše strašidla. Skoro pokaždé si říkám, že maturita byla velmi slabý odvar. Profesori jsou opravdu nároční, když máte o půl bodu nebo o procento méně při zkoušce, tak ji nesplníte.

Máte už přidělené téma bakalářské práce?

Ano, mám, oblíbila jsem si německou literaturu a všeobecně literaturu a psaní samo o sobě mě baví, poněvadž sama osobně píšu, takže k ní mám velmi blízko. Budu psát o spisovateli německé národnosti, který žil v České Lípě. Poděkování opět patří paní Kašparové a paní Bayerové za to, že mi poradily při výběru tématu a daly další kontakty.

Čtěla bych zmínit to, že vám všem studentům na Euroškole závidím, že můžete být s paní Kašparovou a učit se od ní nejen jazyk, ale také vychování, i když si to neuvědomujete. Pro mě osobně byla víc než učitelka, ale také, dovoluji si říct, přítelkyně, které jsem mohla říct cokoli. Vždy mi poradila a podpořila mě, dávala mi sílu, stejně jako rodina. Za to velké DÍKY! :-)

Setkáváme se uprostřed letních prázdnin a já vím, že Berlín je vaše milované město. Chystáte se opět do německé metropole?

Při této otázce se musím usmívat. ANO! Do Berlína se chystám v srpnu na pár dní. Byla jsem tam před dvěma lety, ale nestihla si projít vše, co jsem chtěla. Tohle město je v podstatě tak šedé, ale plné památek a nových staveb, člověk si jej prostě zamiluje. Mé nejoblíbenější místo se nachází na Pariser Platz, Brandenburger Tor je moje „berlínská láska“. Toto místo na mě působí velmi dobře, svobodnou energií.

Ráda bych se ale také někdy podívala do přístavního města Hamburg, to je mé velké přání.

Přejeme Tereze, ať jí při psaní "bakalářky" tužka tančí po papíře a všechny vytčené cíle se jí splní.

mickou rychlostí a my si začali prohlížet vysoké nebo vyšší školy. Nějak mi to nedalo a řekla jsem si, proč to také nezkusit, tak hned po maturitě a zasloužených prázdninách jsem mířila směr Ústí nad Labem, UJEP, obor germanistika.

Proč jste si zvolila právě UJEP v Ústí nad Labem a to studium germanistiky?

Potřebovala jsem nějakou školu, která by nebyla daleko od České Lípy a obor, jenž se dal studovat dálkově. Jelikož jsem na vozíčku, tak by nebylo snadné denně dojíždět :-). Poohlížela jsem se po oborech, jako je grafika, psaní nebo módní průmysl. Bohužel, nevyšlo to z několika důvodů. Takže jsem si řekla, že to chce něco dalšího, co mě zajímá a baví, zvolila jsem němčinu.

Katedra germanistiky na UJEPu nabízí kombinované (dálkové) studium - němčina a německá literatura pro školní praxi, jak se říká, čapla jsem příležitost a šla právě tam. A proč zrovna germanistiku? Už od základní školy se věnuji němčině, vždy mě bavila a šla mi. To mě přivedlo k tomu, že jsem začala poslouchat německou hudbu a cokoli s němčinou spojené mám ráda. Na Euroškole jsem ji začala díky skvělé třídní učitelce a němčinářce milovat. Děkuji paní ředitelce Mgr. Petře Kašparové :-)

Jsem šťastná za studium německého jazyka, ale módy se nevzdávám, chtěla bych po studiu navštěvovat nějaké kurzy a podobně :-)

Jací jsou vaši spolužáci?

Vzhledem k tomu, že je mé studium dálkové, tak jsou moji spolužáci (die

Na skok v Evropském parlamentu ve Štrasburku

V listopadu jsme s radostí využili pozvání europoslance MUDr. Milana Cabrnocha na dvoudenní studijní cestu do Štrasburku.

Pestrý program zorganizovala vedoucí jeho kanceláře, Eva Moravcová, která nás celý pobyt doprovázela. Naše cesta do centra evropského dění odstartovala v malebném alsaském městečku Mittelhausen, kde jsme byli ubytováni v útulném hotelu A l'Etoile. Tam jsme začali vychutnávat pravou francouzskou atmosféru při konzumaci typického alsaského pokrmu baeckeoffe. Krátká procházka po večerním, nádherně předvánočně vyzdobeném městečku nás příjemně naladila. Další den jsme strávili celý ve Štrasburku. V Evropském parlamentu jsme si doplnili své vědomosti o této instituci a zapojili se do velmi zajímavé diskuse s europoslancem Milanem Cabrnochem. Poté jsme se stali pozorovateli jednání v sále

plenárního zasedání, kde zrovna probíhala mezi poslanci zajímavá pře o dovozu levné

elektroniky z Číny. Po obědě následoval odjezd do centra města a projížďka lodí po řece Ill, ze které jsme obdivovali krásy Štrasburku. Poté jsme si prohlédli historické centrum města, noblesní katedrálu Notre-Dame, poseděli se šálkem kávy v typické francouzské kavárně, nakoupili drobné dárky a poslali nezbytné pohlednice.

Náš pobyt byl ukončen vynikající tříchodovou večeří ve stylové restauraci Le Gruber, která připravuje místní pokrmy z lokálních surovin. Po dezertu Crème brûlée jsme si začali uvědomovat, že naše studijní cesta pomalu ale jistě končí, ale domů si odvážíme nejenom pár suvenýrů, ale především velké množství zážitků a nových poznatků.

À bientôt nouveau à Strasbourg, Alsace, France!

Pamela, P3B

Náš studentský klub

Tento příspěvek bych ráda začala citátem: „Dobří lidé sami na sobě neustále pracují.“ (Confucius)

V uplynulém školním roce započala činnost studentského klubu určeného pro ty, kteří chtějí využít příležitost k osobnímu rozvoji a duchovnímu růstu.

Náplní jednotlivých setkání jsou tematicky ucelené bloky, které se zabývají sebepoznáním, pozitivním myšlením, komunikací, emocemi a jejich zvládním, principy dozrání osobnosti, ukázkami meditace, budováním vztahů, hledáním smyslu života. A také určování cílů a jejich realizací, budováním vlastního charakteru posilováním vlastních ctností.

Názory na činnost klubu vám mohou nejlépe zprostředkovat studenti čtvrtých ročníků, kteří na svém osobním rozvoji již pracovali. V tomto školním roce bude opět činnost studentského klubu pokračovat. Velice se těším na náš vzájemný rozvoj a poznání. Přijďte také mezi nás a zkuste něco nového.

Termín prvního setkání a harmonogram na celý rok se dozvíte u Ing. Kateřiny Vidimské (výchovný poradce) nebo na školní nástěnce (chodba ve 2. patře hlavní budovy).

Na závěr dovolte ještě jeden citát: „Kvalita tvého života je určena kvalitou tvých myšlenek.“

Kateřina Vidimská

ŠPANĚLSKO - ESPAÑA - SPAIN 2013

Začátkem června jsme my - třída P3A, která studuje španělštinu jako třetí jazyk na oboru cestovní ruch, věnovali poznávání Španělska, konkrétně oblasti Katalánska. V cestování nejsme žádnými nováčky a určitě děláme čest oboru, který jsme si vybrali pro své studium. Za tři roky studia jsme procestovali nejednu destinaci. Nejdříve jsme si zaletěli do Turecka, následovala vánoční Vídeň, Drážďany, toulky po jižní Moravě a nakonec Španělsko.

Program zájezdu byl koncipován tak, abychom poznali nejzajímavější místa v Katalánsku - Barcelonu, letoviska na pobřeží Costa Brava a Costa Maresme. Nabídka zájezdu vyvolala ve třídě P3A obrovské nadšení, a tak jsme 7. června po 22

hodinách deštivé cesty autobusem přijeli do letoviska Malgrat de Mar. Ubytovali jsme se v krásném hotelu Luna Park. Během našeho pobytu jsme měli naplánované nejruznější výlety a akce. Asi největším zážitkem byla návštěva katalánské metropole. Viděli jsme ty nejkrásnější památky Barcelony a jejího okolí. Přímou v centru jsme obdivovali Sagradu Famílii, Gaudího domy, památník Kryštofa Kolumba a prošli jsme si ulici La Rambla. Sportovní fanoušci měli možnost vidět olympijský stadion na hoře Montjuic a také fotbalový stadion Nou Camp.

Relaxovali jsme na písčitých plážích Středozemního moře, sportovali, ale i lenošili u hotelového bazénu. Ochutnávali jsme středomořskou kuchyni a seznamovali se s místními zvyky. Viděli jsme, jak se tančí flamenco, jak probíhá typická španělská rybí burza či jak chutnají dary moře. Během celého pobytu samozřejmě nemohla chybět konverzace ve španělštině v běžných situacích každodenního života. Španělsko bylo krásnou tečkou za naším cestováním během studia na Euroškole. V květnu nás čeká maturita a pak už bude každý cestovat po své vlastní ose.

Adiós España y hasta pronto!

Třída P3A

Pozvánka do Euroškoly aneb „Přijďte pobejt“
Celý tým Euroškoly srdečně zve zájemce o studium v rámci následujících aktivit:

INTERAKTIVNÍ DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ: 27. listopadu 2013 a 29. ledna 2014

JEDEN DEN ŽÁKEM EUROŠKOLY: 25. března 2014 a 8. dubna 2014

KONZULTAČNÍ DNY PRO UCHAZEČE: každé pondělí od 8:00 - 17:00 hodin (září 2013 - duben 2014)

Jsmo schopni přežít?

Naše červnová cesta za tímto poznáním začala tím, že nás vlak přepravil k prvnímu cíli do Děčína, poté do Tisé. Tam už záviselo všechno jen na nás. Byli jsme rozděleni na skupinky a střídavě jsme, podle mapy, vedli zbytek party po určité cestě. Poté co jsme vyčerpáni došli do kempu, postavili jsme stany a zabydleli se. Následně jsme měli čas pro sebe. Každý dělal to, co uznal za vhodné. Někdo

šel k rybníku, jiný seděl jen tak v kempu, další se pokoušel o uvaření něčeho dobrého a zbytek o spaní. Na večer byla připravena večeře a také přednáška o lezení.

Další den jsme se vydali do Anglického parčíku, kde nás čekala první lekce lezení, při které jsme se měli naučit, jak správně lézt a komunikovat s parťákem. Po čase jsme byli opět v kempu, kde jsme se chystali na další cestu, která zahrnovala slaňování. Pár lidí mělo obavy, ale všichni jsme to zvládli, a to nejdůležitější bylo, že nikdo nebyl zraněn.

Třetí den přišlo na řadu známkování z lezení a slaňování, ale také testíky zahrnující teorii zdravotvědy (první pomoci). Bylo to docela

stresující, ale zároveň naprosto suprový a všichni jsme to zvládli! Náročný zkoušecí den jsme zakončili i s učiteli v hospůdce.

Na závěr nás čekala cesta domů a příjemný pocit, že jsme kurz zvládli bez jakýchkoli problémů. Dokázali jsme si, že jsme schopni v přírodě nejen sami přežít, ale i pomoci druhému. Na tuto školní aktivitu budeme rádi vzpomínat.

Shrnutí školního roku 2012/2013

První rok je úspěšně za námi. Začátky nebyly lehké, aspoň pro mě ne. Necítila jsem se dobře mezi novým kolektivem, ale po nějakém čase se vše změnilo...

Na začátku roku jsme jeli za účelem seznámení na adaptační kurz. Bylo to tam suprový, ale bylo ještě moc brzy na to, abychom se bavili a spolupracovali jako kolektiv. Po nějaké době nás čekala další akce - sjíždění Ploučnice, kde už jsme byli rozděleni na skupinky holky, kluci, blázni, „pařmeni a neutrální“. Takový ten kolektiv se z nás stal až po akci běžky, nebo pěšky. Poté jsem chodila do naší třídy mnohem radši. Během druhého pololetí jsme toho prožili hodně. Akci, kterou jsme si opravdu moc užili, byl airsoft, sice jsme nejeli celá třída, ale ti, co tam byli, stačili. Konec roku jsme zakončili kurzem přežití, který jsme všichni kupodivu hravě zvládli. Doufám, že druhý rok na střední bude ještě lepší než tenhle první. :)

Eliška, P1B

Letní odborná stáž v Braniborsku

pracovnice. Během celého pobytu jsme se po každém týdnu vyměnily.

Co se týče jazykové bariéry, první týden byl pro nás nejhorší. Postupně jsme si ale začaly na německý jazyk zvykat. Domluva s pracovníky hotelu byla občas složitější, ale vždy jsme se jakž takž dorozuměli. Paní šéfová byla moc hodná a vstřícná. Nejvíce jsme si rozuměly s Polkou Gosiou, která pro nás byla takovou starší sestrou.

Altstadthotel leží v centru města a díky tomu, jsme měly všechny obchody, restaurace ale i např. vlakové nádraží hned za rohem. Město jsme si užili nejen samy, ale i s ostatními praktikanty ze školy. Během těch šesti týdnů se o nás koordinátorka projektu a náš anděl strážný, Frau Jahn, moc hezky starala a připravila nejrůznější výlety např. návštěvu Berlína, projížďku na lodičkách v Lübbenau nebo prohlídku univerzitní knihovny a planetária v Cottbusu.

Po osobní stránce nás tato praxe rozhodně obohatila, jsme teď samostatnější a přizpůsobivější cizímu prostředí. Zjistily jsme, jak moc pracovitě dokážeme být. Všichni z hotelu i paní ředitelka všechny praktikanty chválili. Na konci stáže jsme obdrželi cenný dokument Europass-Mobilita.

Sice to nebylo vždy úplně snadné, ale celkově jsme si stáž užily, máme spoustu vzpomínek a za zkoušku to rozhodně stálo!

Renča a Niky, H2

----- Původní zpráva -----

Od: jorova.jarka@gmail.com

Datum: 11. 6. 2013

Předmět: osobní

Dobrý den, paní Hostinská!

Chtěla bych se Vám pochlubit, že již pilně pracuji, a to ve firmě, která nabízí služby ohledně bezpečnosti práce, požární ochrany a životního prostředí. Sídílí v Praze, ale pobočku má v severních Čechách. Moje pracovní pozice je odborná asistentka v administrativě. Provádím fakturace a v programu Excel vytvářím různé tabulky a zapisuji do nich firemní údaje.

V zaměstnání se mi líbí a jsou tam se mnou spokojeni. :-) Práci jsem sehnala přes agenturu Lidé a příležitosti, která pomáhá najít práci osobám s invalidním důchodem. Jsem moc ráda, že jsem se na Euroškole naučila pracovat s počítačem, protože jsem dřív tyto věci vůbec nevládala. Maturita mi moc pomohla, protože předtím mi nabízeli jenom práce, které byly fyzicky náročné a nemohla jsem je vykonávat.

Jsem ráda, že jsem se před třemi lety rozhodla pro studium na Euroškole a s vypětím všech sil nervů ho úspěšně dokončila :-). Moje díky patří všem učitelům, kteří se mnou i mými spolužáky měli trpělivost.

Mějte se moc hezky.

Jarka Jorová

 Půlka července je za námi, prázdniny jsou v plném proudu. Zatímco velká většina studentů tráví prázdniny u vody, desítky studentů z Euroškoly se rozhodla prožít letošní prázdniny trochu jinak. Vydala se na šestitýdenní stáž do penzionů, hotelů a výletních restaurací v Braniborsku. A mezi těmito studenty jsme byly i my dvě.

Naše „Praktikum“ probíhalo v Altstadt-hotelu „AmTheater“ v Cottbusu (Chotěbuz). Ubytované jsme byly ve WG (Wohn-gemeinschaft = nejrozšířenější forma bydlení univerzitních studentů, kdy několik jedinců sdílí společně byt a dělí se o náklady za něj), kde na nás čekal velmi pěkný a prostorný pokoj. Příjemným zjištěním pro nás samozřejmě byla možnost připojení k internetu :-D.

Naše práce zahrnovala Zimmerservice (pokojevou službu) a práci v kuchyni a v restauraci, kde se připravovaly pouze snídaně. Na jednotlivém úseku byla vždy jedna praktikantka a jedna hotelová

Storky Pavla Callyy

Byl jsem požádán, abych napsal nějaké příběhy z mého života, tak jsem si vzpomněl na dvě, ze svých středoškolských let.

1) Byť můj nejoblíbenější učitel byl pan Dytrych, jelikož jsem němčinou doslova žil, býval na mě občas dost přísný. Jednou o přestávce jsme s kluky hráli baseball s koštětem a

mandarinkou. Já nadhazoval a Aleš Dub odpaloval, ale nešlo mu trefit se. Navrhnul mi, abychom si vyměnili pozice. Nevím, jak se to stalo, ale zrovna mi mandarinka přišla hezky

přímo na koště a já jsem dal FAKT BOMBU, že se mandarinka rozlítla asi na tisíc kousků po celé třídě. Začal jsem se smát, ale divil jsem se, že se NIKDO ze třídy nesměje a každý na mě kouká se smrtí v očích. Když jsem se otočil směrem ke dveřím, stál tam pan učitel Dytrych (dodnes si pamatuji, že byl oblečen celý v černém) a ukazoval na mě prstem se slovy: „Kommen Sie mal her!!!“ Přiznám se, měl jsem respekt a bez reptání jsem pana učitele následoval. Na pedagogické poradě jsem dostal poprvé a naposled v životě dvojku z chování.

2) Když jsem chodil do prváku a měli jsme na češtinu paní učitelku Bayerovou, přiznám se, že jsem při testech celkem švindloval, byť jsem měl a mám paní učitelku moc rád. Teď mi žádné nebezpečí nehrozí, když se přiznám. Vždycky, když jsem šel psát test dozadu učebny, strčil jsem si sešit za trenky a potom to zčástí hezky opsál. Avšak na konci prváku mi na to paní učitelka přišla a od té doby vždy, když jsem psal test, vzala můj sešit a dala ho na skříň

s DVD, abych na něj nemohl. Proto jsem si musel nějak poradit. Když jsem ve druháku psal test, napsal jsem dopis nejchytřejší holce z naší třídy Kláře. Sepsal jsem na papírek otázku a pod to napsal, že když mi poradí, koupím jí Kinder Bueno. Paradoxně mi to skoro celé pololetí vycházelo a rebel Callta měl češtinu mezi 1 a 2. Když se uzavíraly známky, paní učitelka mi řekla, že si musím napsat rozhodující test. Před písemkou jsem si předpřipravil Kláru, aby byla ve střehu mi poradit, že jde fakt o hodně a že jí koupím víc než jen Bueno.

Bohužel, paní učitelka mě měla přečteného, posadila mě na místo přímo naproti ní a CELOU DOBU pozorovala, jak píšu test. Nebylo možné nic opsat! A proto jsem dostal čtyřku. Jak se říká, lež má krátké nohy, a když někdo neumí, většinou na něj vždycky dojde. Na maturitu jsem se proto učil poctivě jako nikdy!!!

Mrazivá Francie a deštivý Albion

11/03/2013 A DAY OF A LONG-ANTICIPATED DEPARTURE. Nastal den, na který se asi každý z nás těšil. Shromáždili jsme se před budovou Euroškoly a v intenzivním mrazu čekali na příjezd autobusu. Stačilo už jen, aby nám paní ředitelka popřála šťastnou cestu, a mohli jsme vyrazit směr Paříž. Cestou v autobuse se každý utěšoval, že nás Francie přivítá mnohem vlídnějším počasím, a nikoho ani ve snu nenapadlo, k jakému neplánovanému dobrodružství se schyluje.

12/03/2013 MAUVAIS JOUR

První pohled z okna nás přesvědčil o opaku. Místo slunné Paříže nás přivítala metropole zahalená sněhem. Otrávení z počasí jsme se vydali na naši prohlídku. Vítězný oblouk nás sice ohromil, ale ne tak jako pohled na Eiffelovku. Čím blíž jsme jí byli, tím naše nadšení rostlo. To z nás opadlo v momentě, kdy jsme uslyšeli: „Eiffelovka je zavřená“. V krutém mrazu jsme se tedy vydali navštívit Louvre. Bohužel ani do slavné galerie jsme se nepodívali. Proč? Protože ten den byl vstup jen pro pozvané hosty, a to jsme my bohužel nebyli. V tu chvíli jsme si pomysleli, že tohle vše je jen pitomá shoda náhod a že budeme mít štěstí jinde. Rozhodli jsme se tedy jít dál přes řeku Seinou do Muzea d'Orsay. To, že tam byla asi dvoukilometrová fronta, už nás ani nepřekvapilo. Se zmrzlýma nohama a psychicky vyčerpaní jsme dojeli metrem do centra Pompidou. Naivně jsme si mysleli, že se konečně ohřejeme, ale bohužel centrum bylo zavřené. Naší jedinou záchranou byl McDonald's a KFC, kde jsme strávili asi dvě hodiny. Po velmi náročném a smolném dni jsme se vydali na cestu do hotelu, jenže... Když už jsme se konečně rozjeli po čtyřhodinovém čekání v koloně, náš autobus se najednou zastavil. Všichni si říkali: „Bože, co zas?“. Všude stála auta policie a Červeného kříže. Naše průvodkyně Sandra vyskočila ven a vzápětí byla obklopená televizním štábem, který zahájil natáčení dramatické scény, kdy Sandra vyjednává s policií kudy jet dál. Nikudy. Non!

pokračování na str.8

Takoví jsme byli my, dálkaři

Pavel: Připomenu, že dnes je 6.června, a pro nás se definitivně uzavírá pomyslný kruh studií na Euroškolce. Dostaneme maturitní vysvědčení - třešničku na dortu, o kterou jsme usilovali tři roky. Většina z nás se v myslí vrací k 7. září 2010, kdy jsme poprvé vstoupili do naší školy. V lavicích nás tehdy sedělo dvacet pět.

Dana: Jak jsme se shodli, nejsilnější vzpomínkou zůstane písemka z českého jazyka. První den, první hodina českého jazyka. Co jsme si všichni pomysleli? „Bože, ta paní za stolem se asi zbláznila.“ Dodnes nevíme, jak tato písemka dopadla. Ale po 3 letech víme zcela jistě, že hodiny s paní učitelkou Liškovou byly ty, na které budeme s láskou vzpomínat. I na věty typu "Muži o tomto neradi mluví, ale nějak se s tím popereme." Řeč byla o díle Lolita.

Pavel: Hodiny s paní učitelkou Hostinskou budou také nezapomenutelné. Při příchodu paní učitelky do třídy jsme se nadechli a vydechli jsme až na konci hodiny. Na více nebylo čas. Na větu „Nekoušu, ptejte se na cokoliv“, jsme nestačili reagovat.

Dana: Naši spolužáci určitě poznají autorku věty „Rozumíte mi?“ Ano, je to paní učitelka Pilecká. Nerozumíme, pomysleli jsme si všichni. Ale přesto jsme se zapeklitostí a složitostí ekonomie naučili dokonale, i proto jsme všichni u maturity uspěli.

Pavel: Přísná, ale vždy usměvavá paní učitelka Pastorová, nám dokonale vysvětlila taje účetnictví. Proto, ať už se dostaneme kamkoliv, víme, že všechny dary musíme zdanit. (v řeči nás učtařů řečeno - Má dáti 543 na Dal 343).

Dana: Zcela zdecimovanou třídu převzala ve 2. ročníku na výuku anglického jazyka paní učitelka Sluková. Určitě díky nám probdělá několik nocí. Na pomoc jí přišel ve 3. ročníku pan učitel Holub, kterému patří náš veliký dík, pomohl nám zvládnout pro nás určitě nejnáročnější předmět a nejtěžší období.

Pavel: I paní učitelka Pelcová zůstane v naší paměti. „Já to s vámi myslím dobře,“ bude znít němčinářům v uších hodně dlouho.

Dana: A v neposlední řadě je to pan učitel Kroulík. „Pane učiteli, mně se to někam ztratilo,“ znělo v počítačové učebně velmi často. Se slovy: „To není možné, tak se na to podíváme,“ nacházel trpělivě naše zatoulané tabulky.

Pavel: Ano, každý si ponese vzpomínky na čas strávený ve škole, na spolužáky a na učitele. Děkujeme učitelům a vedení školy za vstřícnost, za trpělivost, pomoc, empatii, za 3 roky strávené v této škole, přejeme vám hodně sil, zdraví a hlavně uznání z řad studentů a rodičů za vaši trpělivou mravenčí práci.

Dana: Pro nás, 13 statečných, kteří jsme došli k maturitě: MĚJME STÁLE SNY A TY SI PLŇME. A našim kamarádům držíme palce, ať v září úspěšně zakončí svoji náročnou cestu studiím.

Velké poděkování patří rodinným příslušníkům, všichni určitě vědí za co. Slibujeme vám, že až začne studovat vy, vytvoříme vám také tak výborné zázemí.

Dálkaři 2010 - 2013, absolventi oboru Podnikové hospodaření

pokračování ze str.7

Mrazivá Francie a deštivý Albion

Gen'est pas possible! Žádná silnice nebyla sjízdná. Když jsme se lépe podívali ven, spatřili jsme tu spoušť. Po krajnicích rozseté kamiony, sem tam nějaké to auto uvízlé v příkopu, zledovatělá silnice. Byli jsme nuceni vzít si našich pár švestek a přesunout se do tělocvičny, v níž pro nás bylo připravené teplé občerstvení a nocleh. Na žíněnkách a pod hliníkovou fólií, ve které jsme vypadali jako bonbony z vánoční kolekce, jsme přemítali, co bude dál.

13/03/2013 LONGUE ATTENTE

Po velice dlouhé noci nás čekal ještě delší den plný čekání. Když jsme se ráno pořádně rozhlédli po tělocvičně, napočítali jsme něco kolem dvou stovek lidí. Co hodinu nám bylo podáváno hlášení o aktuální situaci a sjízdnosti dálnic. Což o to, pěkně se to poslouchalo, francouzština je opravdu krásný jazyk, ale nikdo z nás mu bohužel nerozuměl. Jak známo, Francouzi se anglicky učí neradi, a tak jsme se horko těžko mohli dorozumívat pouze s jedním pánem z Červeného kříže, který nám novinky tlumočil. Ten den jsme si většinou krátili čas hraním karet, spaním nebo klábosením. Čas odjezdu se kvůli nesjízdnosti dálnice pomalu, ale jistě odkládal. Budete moci odjet v jedenáct. Budete moci odjet ve čtyři. V pět. Pak nám odjezd povolili, ovšem vzápětí přijelo policejní auto, vyskočili četníci a ti nám to zase zakázali. Když jsme se vraceli opět do tělocvičny, tak jsme se začali bát, jestli se do Anglie vůbec

dostaneme. Nakonec jsme tělocvičnu opustili kolem osmé hodiny večer a pokračovali v cestě do hotelu F1.

14/03/2013 THE FIRST AND ALSO THE LAST SUNNY DAY

Hned po snídani jsme se nalodili na trajekt. Loď jsme stihli jen taktak. V Anglii na nás čekalo krásné slunné počasí jako stvořené pro procházku na Křídových útesech. Na tomto místě se prý ročně pokusí o sebevraždu asi 150 lidí, ale nebojte, nikdo z nás z výšky neskočil, nechtěli jsme totiž přijít o prohlídku Sea-Life Centre v Brightonu. Další zastávkou byl pohádkový palác The Royal Pavilion, který má své osobité kouzlo. Nechal ho postavit zhyralý král Jiří IV. Za tmy jsme se vydali do Storringtonu, kde na nás čekaly hostitelské rodiny s otevřenou náručí a teplou večeří na stole.

15/03/2013 RAIN AND RAIN

Hned z rána jsme s deštěm v patách vyrazili do města Portsmouth. Vítr a déšť nás doprovázely po celé procházce po pobřeží. Měli jsme možnost vidět námořní pevnost Southsea Castle, vyhlídkovou věž Spinaker Tower a historickou loď HMS Victory, kterou jsme si celou důkladně prošli. Také jsme navštívili dvě muzea, která nám přiblížila život námořníků, admirála Nelsona a bitvu u Trafalgaru. Za odměnu, že jsme celý den chodili v dešti a někteří jedinci dokonce s rozbitými deštníky, nás čekalo vytoužené nakupování. Jasným favoritem mezi obchody byl jednoznačně PRIMARK.

16/03/2013 LONDON AT LAST!

A je to tady! Velké finále našeho zájezdu. Rozloučili jsme se s našimi hostitelskými rodinami a odjeli do Londýna. Prošli jsme si City of Westminster, zhlédli 4D film o London Eye a také se na něm projeli. Po návštěvě Downing Street 10 jsme se vydali přes St. James's Park k Buckingham Palace a cestou se chovali, jako kdybychom nikdy neviděli veverku. Na Trafalgar Square jsme se mohli podívat jedine v případě, že bychom si koupili lístky na festival ruské lidové hudby. Bohužel neměli jsme zájem, tento styl muziky nás moc nebere. Tak jsme tedy pokračovali dál na Picadilly Circus, kde jsme měli možnost zakoupit si suvenýry. Přes Chinatown a Covent Garden jsme dorazili k Temži - pohřebišti mnoha věcí, včetně telefonů... Během plavby po Temži jsme prolupli pod Tower Bridge, zhlédli Globe Theatre a také viděli nejvyšší mrakodrap Evropy The Shard (Střep). Celý den nás doprovázelo deštivé, větrné a mrazivé počasí, a proto jsme nad teplými párkami, které nám připravili páni řidiči, neohrnutí nos. Poté jsme se už konečně mohli vydat s mnoha zážitky z Londýna domů.

17/03/2013 MAMA, I'M COMING HOME

Návrat domů proběhl šťastně. Všichni přijeli domů zdraví a plní nových dojmů. I když vše neproběhlo podle plánu, stejně jsme si jedinečný zájezd užili a na naše zážitky rozhodně nezapomeneme. Jak se v Anglii říká „Every cloud has a silver lining!“

Tomáš and his crew

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ - odborná praxe 4. ročníků; Ještěd Chata Pláně: adaptační kurz; Euroškola: beseda náměstkyne ministra školství Ing. Evy Bartoňové se žáky 4. ročníků; SRN: Jonsdorf lezecký výcvik; Litoměřicko pěšky a přívozem; Litoměřice „Po stopách K. H. Máchy“ a Ploskovic; Praha: Výstava hlavolamů; Ploučnice: přípravný vodácký kurz;
ŘÍJEN - SRN: Drážďany; Česká Lípa: kino Crystal audiovizuální program „Nový Zéland“; Liberec: Hotel Babylon****+; Euroškola: kurz pro seniory „Počítače a komunikace po internetu“ a „Trénink paměti“;
LISTOPAD - Francie: návštěva Evropského parlamentu ve Štrasburku; Liberec: Severočeské muzeum; Praha: ČNB; Česká Lípa: Jiráskovo divadlo - Dekameron; Euroškola: interaktivní Den otevřených dveří; Česká Lípa: návštěva úřadu práce; Česká Lípa: okresní kolo v basketbalu; Nový Bor: Parkhotel**** Morris - seminář Káva a speciality z kávy; Karlovy Vary: prezentace projektu Holocaust očima pamětníků; Praha: oslava 20. výročí působení společnosti ESO v České republice;
PROSINEC - Euroškola: 20. výročí založení Euroškoly Česká Lípa; SRN: Drážďany; Praha: Coca Cola; Česká Lípa: návštěva K-centra; Česká Lípa: městská knihovna; Česká Lípa: interaktivní hra

finanční gramotnost; Litoměřice: nácvik kompetencí průvodce v cestovním ruchu; Jedlová: zdolání vrcholu na lyžích; Euroškola: soutěž o nejchutnější vánoční cukroví; Euroškola: školní kolo Olympiády z češtiny;
LEDEN - Rokytnice nad Jizerou: LVVZ; Euroškola: školní kolo Olympiády v němčině; Česká Lípa: návštěva K-centra; maturitní ples třídy P4A; Euroškola: školní kolo recitační soutěže; Euroškola: školní kolo recitační soutěže;
ÚNOR - Praha: veletrh TOP GASTRO; Praha: veletrh Holiday World; Česká Lípa: okresní kolo ve futsalu; Lužické hory: sportovní akce Běžky, nebo pěšky; Euroškola: seminář Příprava italských specialit; Praha: Česká televize Redakce zpravodajství a Nových médií; Euroškola: školní kolo Olympiády z angličtiny; maturitní plesy tříd P4B a H4; Česká Lípa: Libertin okresní kolo recitační soutěže;
BŘEZEN - Anglie a Francie: poznávací zájezd; Praha: mezinárodní veletrh FIF; Kolín: výstava Stopa; Česká Lípa: odborný seminář STUDENTSKÁ AGORA; Euroškola: projekt Ida 6. mobilita; Euroškola: okresní kolo soutěže SAPERE vědět, jak žít; Hamr na Jezeře: Baňská záchranná služba; Česká Lípa: okresní kolo Olympiády z češtiny;
DUBEN - Hradec Králové: veletrh GASTRO; SRN: Rathen, Bad Schandau;

Liberec: krajská soutěž STUDENTSKÁ AGORA; Česká Lípa: celostátní soutěž Mladý moderátor; Euroškola: Den Země úprava okolí školy;

KVĚTEN - Euroškola: beseda s JUDr. Jiřím Pospíšilem; Česká Lípa: charitativní akce Květinový den 17. ročník; Euroškola: školní kolo soutěže Vítáme vás; **ČERVEN** - Chřibská: odborná praxe kurz sebeobrany; SRN: Bad Griesbach odborná stáž;

Ostrov u Děčína: kurz přežití v přírodě; České Budějovice: mezinárodní soutěž Vítáme Vás; Euroškola: projekt Holocaust očima pamětníků II; Českolipsko: poznávání skal a jeskyní; Španělsko: Malgrat de Mar - turistický kurz; Praha: Olympijský den v Troji; Jiřetín pod Jedlovou, Doksy: školní výlety; Litoměřice: Litoměřické vinařství; Česká Lípa: slavnostní předávání maturitních vysvědčení v ambitu českolipského kláštera;
ČERVENEC a SRPEN - SRN: Cottbus, Neupetershain, Lübbenau - odborná stáž.